

Γιώτα Κριλή: Ο τελευταίος γεωργός

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Μέρος 30ο

Διαδίδονταν πολλά για την κατάσταση της χώρας και όταν την Πέμπτη ήρθαν οι αξιωματικοί, ο Λευτέρης και ο Μανόλης τους ρωτούσαν ανυπόμονοι για νεότερα.

– Είν' αλήθεια ότι οι Μεγάλες Δυνάμεις ετοιμάζουν απόβαση στρατού; ρώτησε ο καπετάν Ροκάκης.

– Όχι. Αυτό που επιδιώκουν οι εχθροί μας, με τις διαδόσεις και τις συκοφαντίες περί επέμβασης ξένων, περί νέων φόρων και τόσων άλλων ψευτιών, είναι να δημιουργήσουν αστάθεια και να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του λαού στην επανάσταση, απάντησε ο Μανόλης.

– Γιατί δεν βάζει τάξη ο Στρατιωτικός Σύνδεσμος;

– Δυστυχώς, όπως γνωρίζετε, υπάρχει μεγάλο κενό μεταξύ των ανωτέρων αξιωματικών και των κατωτέρων. Οι υψηλά ιστάμενοι γαλονάδες ενδιαφέρονται μόνο για τις θέσεις τους και για τον εξοπλισμό του στρατού και του στόλου. Είναι ψιλά γράμματα γι' αυτούς η ανόρθωση και η αλλαγή.

– Τι λέει ο αρχηγός σας ο Ζορμπάς;

– Είναι απογοητευμένος. Ειδικά με το κείμενο του ψηφίσματος που δόθηκε στο βασιλιά και στον πρωθυπουργό και δημοσιεύτηκε στις εφημερίδες. Δεν είναι το αρχικό που συνέταξε η επιτροπή σε συνεργασία με τους προέδρους των Συντεχνιών. Το τροποποίησαν, και το επαναστατικό του ύφος μεταβλήθηκε σε ικετευτικό.

– Συνωμοσία! Πρέπει να βρεθούν αυτοί που το έκαναν και να κρεμαστούν στην πλατεία του Συντάγματος. Είμαι σίγουρος ότι έχει βάλει το χεράκι του ο αυλόδουλος Θεοδωρίδης που είναι νομικός σύμβουλος των Συντεχνιών. Είναι βασιλικότερος του βασιλέως.

– Δεν είναι ο μόνος, πατέρα. Βαλλόμαστε από παντού. Έχουμε να κάνουμε με τους παλατιανούς, τους παλαιοκομματικούς, τους ανώτερους συντηρητικούς αξιωματικούς που υπονομεύουν και νοθεύουν την επανάσταση. Έπειτα ο πρωθυπουργός είναι και ο αντιπρόσωπος του μοραϊτικού κοτζαμπασισμού. Φροντίζει πιο πολύ για τα ρουσφέτια του κόμματός του παρά για τα δικά μας νομοσχέδια. Έχει κουβαλήσει και τους Μανιάτες μπράβους του.

– Πήγαν στραβά τα πράγματα από την αρχή. Έπρεπε να γίνει εκκαθάριση σε ολόκληρο το σώμα του στρατού.

– Έχεις δίκιο, πατέρα.

– Λεβέντες μου, άσ' τους να κουρεύονται.

Εμείς έχουμε ευχάριστα νέα. Πρόκειται περί γάμου. Το λόγο τον έχει ο Στέλιος.

– Εγώ και η Νικολέτα σάς καλούμε να είσαστε εσείς οι δυο ο σύντεκνος και ο παρακούμπαρος.

– Μας κάνετε μεγάλη τιμή, απάντησαν με μια φωνή τα δυο αδέρφια. Πότε με το καλό; Να φροντίσουμε να είμαστε εδώ. Δεν αποκλείεται να μας στείλουν σε καμιά αποστολή.

– Εμείς θα θέλαμε να γίνει ο γάμος το συντομότερο. Όμως ο γέρος μου θέλει, σώνει και καλά, να γίνει ο γάμος στο χωριό. Δηλαδή, να κινησουμε με συμπεθεριό από το Λεβίδι και να πάμε στο Αηδονοχώρι, τρεις ώρες και βάλει διαδρομή, να πάρουμε τη νύφη.

– Χάιντε-χάιντε! Τρεις ώρες να πάτε και τρεις να γυρίσετε έφυγε η μέρα, σχολίασε ο καπετάν Ροκάκης.

– Προσπαθώ να τον πείσω να έρθει εκείνος με τη μάνα μου στην Αθήνα. Ελπίζω να βοηθήσει και ο πατέρας της Νικολέτας ώστε ν' αλλάξει γνώμη.

– Να μας ζήσει το διπλό κουμπάριό! Πάντα άξιοι, είπε ο Ηρακλής και σήκωσε το ποτήρι του.

– Άξιοι! Καλά στέφανα! επευφήμησε η παρέα σηκώνοντας τα ποτήρια, και ο καπετάν Ροκάκης κίνησε ριζίτικο τραγούδι:

*Τρέχουν τα νερά, τρέχουν οι βρύσες, τρέχουν,
τρέχουν οι γι άρχοντες να παν να ιδούν το γάμο
κι οι γι αρχόντισσες να παν να ιδούν τη νύφη,
πώς τη σιάζουν και πώς τήνε στολίζουν
νυφ' ολόχρυση και ασημοκουκλωμένη.*

*

Τελικά ο πατέρας του Στέλιου δέχτηκε να έρθει στην Αθήνα για το γάμο, αλλά έπρεπε να περιμένουν να τελειώσει ο τρύγος και όρισε τη δεύτερη Κυριακή του Οκτώβρη. Έτσι άρχισαν οι ετοιμασίες. Η κυρα-Μαρίκα μίλησε με τον ιερέα της Παναγίας της Χρυσοσπηλιώτισσας. Ο καπετάν Ροκάκης έκλεισε τη γειτονική κρητική ταβέρνα αποκλειστικά για το γλέντι. Τα νυφικά ήταν έγνοια της Ερμιόνης. Είχε καημό που εκείνη δεν είχε την τύχη να γίνει νυφούλα και που παντρεύτηκε κρυφά και νύχτα τον Ηρακλή. Θυμόταν εκείνο το θαλασσί ταγιέρ που φόρεσε την επόμενη του γάμου της και πρότεινε στη Νικολέτα θαλασσιά απόχρωση για το νυφικό. Έκανε ένα όμορφο σχέδιο μεταξύ μοντέρνας και παραδοσιακής ενδυμασίας. Δούλευε με κέφι και ήταν σα να έραβε δικό της νυφικό. Έγινε η πρώτη πρόβα και συγκινήθηκαν. Της πήγαινε το φόρεμα της λυγερής Νικολέτας. «Ταιριάζει με το χρώμα των ματιών σου», είπε η Μαρία που θα ήταν παράνυμφος. Έραβαν και κείνης φόρεμα σε θαλασσιά απόχρωση. Ήταν πρώτες ξαδέρφες αλλά έμοιαζαν σαν αδερφές η Μαρία με τη Νικολέτα. Πλησίαζε η δεύτερη εβδομάδα του Οκτώβρη και ο γαμπρός πήγε να μείνει στο σπίτι του ξαδερφού μέχρι τη μέρα του γάμου. Το απομεσήμερο του Σαββάτου κατέφτασαν

οι γονείς της νύφης και του γαμπρού από την Αρκαδία με το τρένο. Έφεραν και τα δώρα του γάμου, από ένα αρνί σφαχτάρι τυλιγμένο σε καθαρά πεσκήρια, πίτες με ζυμαρένια στολίδια και νταμιτζάνες κρασί από τα δικά τους αμπέλια. Έφεραν και ένα μπαούλο γεμάτο με προικιά της νύφης και ένα κιβώτιο με δώρο του Μαστροπάν.

Καλωσορίσματα και σταυροφιλήματα. Ήταν συγκινητική η αντάμωση της ξενιτεμένης κόρης της Νικολέτας με τους γονείς της. Την θυμόντουσαν παιδούλα και δεν την γνώρισαν. «Τσούπρα μου, πώς μεγάλωσες κι έγινες γυναίκα!» έλεγε η μάνα κατασυγκινημένη, ενώ ο πατέρας μειδιούσε πασίχαρος. Δεν χόρταιναν να την κοιτάζουν.

Την Κυριακή όταν τέλειωσε η λειτουργία, κατέφτασε ο γαμπρός με το συμπεθεριό του στην εκκλησία της Παναγίας της Χρυσοσπηλιώτισσας. Κοντολογίς, φάνηκε και η νύφη με το ασκέρι της και έπεσαν τουφεκίες χαράς. Την είχαν στη μέση ο πατέρας της ο Γιώργης και ο μπάρμπας της ο Ηρακλής. Φάνταζε ξωτική με τα όμορφα νυφικά της η Νικολέτα. Μπροστά στην Ωραία Πύλη, τα παρανυφικά, η Μαρία και ο Σωκράτης, έμοιαζαν σαν αγγελοῦδια, και σαν αρχάγγελοι ο Λευτέρης και ο Μανόλης, με τις επίσημες στολές τους, κουμπάρος και μπραζέρης, καθώς πλαισιώναν τη νύφη με το γαμπρό την ώρα της γαμήλιας τελετής.

Στην ταβέρνα, τα αρκαδικά αρνιά είχαν ψηθεί στη σούβλα και σερβιρίστηκαν με τα αρκαδικά κρασιά και τις πίτες, εμπλουτισμένα με κρητικούς μεζέδες που κερνούσε η ταβέρνα. Μετά το φαγητό εγκωμίασαν τους νεόνυμφους οι οικείοι τους. Ο πατέρας του γαμπρού, μουστακαλής, συγκινημένος και κεφάλτος με το ποτήρι στο χέρι, ανέβηκε στο βήμα.

– Είχα και έχω πάντα εμπιστοσύνη στο γιο μου το Στέλιο για τις επιλογές που κάνει. Η επιλογή της πανέμορφης συμβίας του τα λέει όλα. Σ' όσους γάμους κι αν επήγα, τέτοια νύφη εγώ δεν είδα, όπα-όπα! αναφώνησε, ήπια μια γουλιά και συνέχισε. Και πρέπει να σας ομολογήσω ότι ο Στέλιος μας, το στερνοπούλι μας, έχει πάρει από της μάνας του το σόι. Ήταν πανέξυπνος από τα σπάργανά του. Και όταν πήγε στο σχολείο, ο δάσκαλος μου 'λεγε και μου ξανάλεγε. «Αρτέμη, να το σπουδάσεις το παιδί». Και τον σπουδάσαμε και είν' ο μόνος σπουδασμένος από το δικό μου σόι, ενώ από της γυναίκας μου έχουμε επιστήμονες! Και μαζί μας είναι ο κύριος Αλέξανδρος Παπαναστασίου που μας τιμάει σήμερα με την συμμετοχή του σε τούτο το γάμο.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή